

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30

Писма за абонamenti и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, вторникъ 12 януарий 1882.

БРОЙ 3.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№. 1085.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

Споредъ предложението на Наштътъ Министръ на Правосъдието, представено Намъ съ докладътъ му отъ 31 декемврий 1881 год. подъ №. 205

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да опростимъ остатъка отъ наказанието на Никола Андонова Чакъръ и Петра Калчова, осъдени за кражба на шестъ мѣсеченъ затворъ отъ Силистренския окръженъ съдъ.

II. Исполнението на настоящий указъ възлагами на Наштътъ Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Наштътъ Дворецъ въ София на 31 декемврий 1881 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ на Правосъдието: Теохаровъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 205.

Господарю!

Силистренската жителка Арета Николова съ телеграмнитѣ си отъ 3 септемврий и 4 октомврий т. г. до Министра на Правосъдието е молила да се ходатайствова предъ Ваше Височество за помилване на мъжа ѝ Никола Андоновъ Чакъръ, който е билъ осъденъ на шестъ мѣсеченъ затворъ. На 3 септемврий т. г. е получена въ повѣренното ми Министерство телеграмма съ подписъ на 42-ма Силистренски граждани, които молятъ да се помилва Никола А. Чакъръ, тъй като той билъ единственната подпорка на старитѣ си родители, на сестра си вдовица съ дѣца и на жена си тоже съ дѣца. На 22 тек. мѣсецъ получи се друга телеграмма въ повѣренното ми Министерство, съ подписа на 52 Силистренски граждани, които като съобщаватъ че Никола А. Чакъръ е издържалъ четире мѣсеци затворъ, молятъ да му се опрости остатъка отъ наказанието, понеже семейството му било на опростаивание.

Отъ полученитѣ свѣдѣния, чрезъ Председателя на Силистренския окръженъ съдъ отъ 15 септемврий т. г. подъ №. 1487, виждатъ се слѣдующитѣ обстоятелства на дѣлото: На 21 октом. 1879 год. Никола Антоновъ Чакъръ изъ г. Силистра, игралъ въ хотела си на карти съ одного пѣтника на име Александръ Николаевъ, който му изигралъ 90 полимперияла. Той Чакъръ, за да си земе назадъ изигранитѣ пари, подучилъ слугитѣ си Петръ Кал-

човъ и Тодоръ Мариновъ да ступятъ чантата на Александра Николаева и да взематъ паритѣ му. Това слугитѣ извършили и зетитѣ пари 90 полимперияла и 8 ср. рубли дали на господаря си.

На 22 октомврий 1879 година А. Николаевъ заявилъ искъ въ Силистренския окр. съдъ срѣщу Никола А. Чакъръ да му повърне паритѣ. Окръжния съдъ на 22 декемврий истата година пресъдилъ: Никола А. Чакъръ на шестъ мѣсеченъ затворъ и да повърне 90-тѣ полимперияла и 8 ср. рубли за да се внесътъ въ окръжното ковчежничество, като държавенъ доходъ, а Петра Калчова на 6 мѣсеца затворъ и Тодора Маринова на три мѣсеца затворъ. Недоволни отъ присъдата на окр. съдъ, осъденитѣ подали апелационна жалба въ Руссенския Апелативенъ Съдъ, който като намѣрилъ апелационната имъ жалба неоснователна съ присъда подъ №. 5 отъ 27 януарий 1881 год. потвърдилъ пресъдата на Силистренския окр. съдъ, но недоволни и отъ пресъдата на Апелативния съдъ, тѣ подали кассационна жалба въ Върховния Кассац. Съдъ, който съ рѣшение подъ №. 41 отъ 5 май т. г. тоже потвърдилъ пресъдата на Руссен. Апелат. Съдъ. Пресъдата била приведена въ изпълнение на 1 септемврий т. г.

Силистренския окр. съдъ въ общото си събрание на 11 септемврий т. г. постановилъ: да се ходатайствува за помилване съ освобождение отъ затворъ осъденитѣ: Никола Антонова Чакъръ, Петръ Калчевъ и Тодоръ Мариновъ по слѣдующитѣ съображения: 1) че Никола А. Чакъръ освѣнъ шестъ мѣсечния затворъ, който трѣба да издържи, ще повърне и 90 полимперияла и 8 ср. рубли за да се преобърнатъ въ държавенъ приходъ; 2) че Никола А. Чакъръ, освѣнъ старитѣ си родители поддържа и сестра си вдовица съ едно малолѣтно дѣте; 3) че Никола А. Чакъръ се радва на общо довѣрие въ обществото; 4) че Петръ Калчевъ и Тодоръ Мариновъ сж извършили кражбата по подучване на господаря си и се намиратъ въ крайно бѣдно положение и 5) че Тодоръ Мариновъ поддържа Майка вдовица съ три невъзрастни дѣца.

Господарю! Като имамъ предъ видъ многократнитѣ молби на жената на осъдени Никола А. Чакъръ и на Силистренскитѣ граждани, като признавамъ за основателни причинитѣ по които Силистренския окр. съдъ ходатайствова за помилването на осъденитѣ, че осъдени на три мѣсеца затворъ Тодоръ Мариновъ трѣба да е издържалъ вѣче наказанието си, че на Никола А. Чакъръ и Петра Калчова остава още два мѣсеца да издържатъ наказанието си, имамъ честь най покорно да моля Ваше Височество да благоволите за разрѣшението на слѣдующето мое предложение:

Ст. I. Да благоволите да упростите остатъка отъ наказанието на Никола Андонова Чакъръ и Петра Калчова, осъдени за кражба на шестъ мѣсеченъ затворъ отъ Силистренския окр. съдъ.

Ако Ваше Височество благоволите да одобрите това мое предложение, най покорно моля да подпишете приложения тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ

София 31 декемврий 1881 година.

Министръ на Правосъдието: Теохаровъ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

No. 1054

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 10 декемврий подъ No. 142.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се повиши отъ 1 текущий декемврий степендията на правителственний стипендиантъ въ Паризъ Хр. Бѣлчева отъ 200 лева на 250 лева въ мѣсець.

II. Прибавената сума да му се плаща до свършването на курса, като се отнесе къмъ непредвиденитѣ расходи на Финансовото Министерство.

III. Исполнението на настоящий указъ да възложимъ на Нашия Финансовъ Министръ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 14 декемврий 1881 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ Георг. К. Желѣсковичъ.

УКАЗЪ

No. 1088.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 30 декемврий подъ No. 149

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Хр. Тепавски да се назначи за секретаръ при Царибродската митница, вмѣсто Г. Калипетровски. Последний отъ 1 януарий 1882 год. да се назначи за секретаръ при Кюстендилската митница.

II. К. Минковъ да се назначи отъ 1 януарий 1882 г. за добавоченъ оцѣнителъ при Руссенската митница, съ предвидената за тая длъжностъ заплата.

III. Никола Чакаловъ да се назначи писаръ при митарственний пунктъ Стара-Рѣка, подъ вѣдомството на Чатакската митница, вмѣсто Н. Силдарева, който да се уволни по собственно желание.

IV. Заплатитѣ на горнитѣ лица да се смѣтатъ отъ деня приемане или здаване длъжността.

V. Исполнението на настоящий указъ възлагами на Нашътъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 31 декемврий 1881 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ Георг. К. Желѣсковичъ.

УКАЗЪ

No. 1

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 31 декемврий, подъ No. 106,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се отпустне отъ условно-постъпившиятъ сумми на Княжеството, по бюджета за текущата 1881 год. едно количество отъ петстотинъ седемдесетъ и осемъ лева и четридесетъ двѣ стотинки, които да се възвърнатъ на нѣкои ступани турци срѣщу прибранитѣ арендни пари отъ отдаденитѣ подъ наемъ отъ окръжнитѣ управителни съвѣти тѣхни имоти.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 2 януарий 1881 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ Георг. К. Желѣсковичъ.

ГЛАВНО ИЗЛОЖЕНИЕ ДО НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО КНЯЗА

върху положението на

УЧЕВНОТО ДѢЛО ВЪ КН. ВЪЛГАРИЯ.

(Продължение.)

Отъ сегашнитѣ 15 инспектори (едно мѣсто не е заето) само двама служатъ непрекъснато отъ 1879 г. насамъ, трима съ нѣкои прекъсвания, а всичкитѣ други сѣ назначени въ течение на текущата 1881 година. При негодното число на българската интелигенция, която едвамъ стига за замѣстване всичкитѣ правителствени служби, мъчно се и намиратъ подходящи лица за инспекторството. Сегашното управление на просвѣщенiето старе се да привлече къмъ тая служба особено опитни учители, които иматъ многогодишна практика и общо уважение и които знаятъ да възбуждаватъ у населението ревностъ къмъ училищата, както и съзнание на важността, която има просвѣщенiето за кой и да е било народъ. Заплатата на инспектора е по 4800 лева. Впрочемъ и сегашното распределение на учебнитѣ окръжия не е лишено отъ неудобности, и не е освѣнъ приврѣменно. Очаква се да се уреди единъ пжтъ окончателно и трайно административното раздѣление на страната, и тогава учебнитѣ окръжия ще се приспособятъ по възможности къмъ границитѣ на тие административни подразделения на Княжеството.

2. Първоначалното учение преди и послѣ войната.

Дѣятелността на инспекторитѣ и общиятъ напрѣдъкъ на първоначалното обучение най-добрѣ ще се освѣтлятъ съ нѣколко статистически данни. Да захванемъ отъ западнитѣ мѣста, които въ турско време сѣ биле най-назадъ. Въ Кюстендилската околия (49.706 жители) до войната е имало само 8 български училища, отъ които три бѣха до нѣйдѣ сѣ наредени, а другитѣ прости „килии“, гдѣто се преподаваше черковно писмо до най-старата метода. Въ 1879/80 учебна година отвориха се вече 23 мъжки и 1 женско училище съ 26 учители, 2 учителки, 743 ученици и 69 ученички. А миналата 1880/1 учебна година, намираха се тамъ 10 мъжки училища (2 въ града) съ 35 учители и 1 дѣвическо (въ града) съ 2 учителки, всичко съ 1246 ученици и 104 ученички. Съсѣдната Изворска околия (24.371 жители), която се намира въ планинитѣ, гдѣто се срѣщатъ тритѣ граници българска, сърбска и турска, до войната бѣше съвършено запустната и имаше само 4 най-първобитни училища. Въ тази околия, която има 3220 къщи, само 111 възрастни хора знаятъ по нѣщо да прочетатъ или да напишатъ, та има много села, гдѣто нѣма нито единъ книжовенъ човѣкъ. На край на 1879/80 учебна година съществуваша тамъ, макаръ че годината бѣше гладна, вече 8 училища съ толкова учители, и 287 ученици, а 1880/1 година, споредъ рапортитѣ на инспектора господина Л. Вжжарова, имаше тамъ 15 училища съ 35 учители, 515 ученици и (само) 4 ученички; но има още 2095 дѣца, които непосѣщаватъ училището.

Въ Трънското окръжие (64.680 жители) когато се превзе въ българско управление презъ лѣтото 1879 година, имаше училища въ Трънъ и Брѣзникъ и по нѣколко села, всичко 16 училища съ 18 учители, 375 ученици и 12 ученички. Презъ 1879/80 учебна година съществуваша тамъ вече 48 училища мъжки и 2 женски съ 54 учители, 3 учителки, 1844 ученици и 176 ученички. Въ 1880/1 учебна година имаше въ това окръжие 2 классни училища общински (въ градоветѣ), 48 първоначални училища мъжки (26 въ Трънската околия, 12 въ Царибродската, 10 въ Брѣзничката) и 2 женски, 55 учители, 3 учителки, 1605 ученици и 208 ученички.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.**Отъ Държавната Печатница.**

ЗАЯВЛЕНИЕ No. 9.

Учрежденията и лицата, които извъ окръжитъ поръчватъ нѣща за печатание въ Държавната Печатница, трѣбва за напредъ да указватъ подробно въ писмата си:

Чрѣзъ кое управление, или лице, и кждѣ именно ще трѣбва да имъ се прѣпроваждатъ пакетитѣ, ако нѣма направо пощинско съобщение.

Върху това приканвамъ вниманието на Гг. Мировитѣ Сѣдии, а особено на тия отъ Софийскій окръгъ, за които до сега ни поща, нито окръжно управление не приемва какви да сѣ пакети.

София, 12 януарий 1882 год.

Директоръ Г. Кирковъ.

Буххалтеръ И. Гьоловъ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Виенна. 7 Виенската газетта се счита уполномощена да опровергае слуха, който се бѣ разнесълъ, че имало разногласия въ мнѣнията между министритѣ и генералитѣ за работитѣ въ Кривошия и Далматия: Всички министри еднородно признаватъ, че е дошла минутата за свикване Австрийската и Унгарска делегации.

Римъ. 8 Камарата прие на бързо членовѣ на закона за избирателната реформа тѣй както бѣха вотирани отъ сената. Вотирането на проекта изцѣло се изостави за утрѣ.

Бѣлградъ. Полицията прави доношения противъ бившия митрополитъ Михаила за хули докачителни на княза и правителството.

Берлинъ. Рейхстага прие първий членъ отъ проекта за съединението Хамбургъ на Золверейнъ. Той отхвърли предложението отъ г. Хамела че съ това се нанисало голѣма щета на града Хамбургъ.

Парижъ. Министерството е окончателно рѣшено да се оттегли, ако камарата отхвърли предложенъ проектъ за прегледването на конституцията. Увѣряватъ че г. Гамбета отговорилъ на приятелитѣ си, които го подканяли неотложно да подаде оставката си, че той съ увѣренность чакалъ окончателний резултатъ.

Парижъ. 9. Правителственитѣ вѣстници казватъ, че вчерашното гласуване въ камарата за изборитѣ на комиссията измѣнило положението на въпроса. Кабинета сега трѣбва да положи въпроса за довѣрие, не върху scrutin de liste но върху въпроса да узнае опредѣлено ли или неопредѣлено ще бѣде пригледването. Г. Гамбета ще поддържи опредѣленото прегледване.

Виенна. Политическата кореспонденция получава изъ Сараово слѣднитѣ подробности върху сблъскването на 4/16 януар: Единъ патрулъ отъ 10 человекъ като билъ занетъ съ поправката на телеграфа при Тенура, граница на Чернагора, билъ нападнатъ отъ една шайка до 100 человекъ. Патрула се здраво защищавалъ, догдѣ пристигнала една рота войска отъ Билекъ; разбойнитѣ избѣгали като отнесли убититѣ и раненитѣ си. Отъ войскитѣ имало 5 ранени. По точни свѣдения, Френдеблатъ обявява за безосновна новината, че Портата ужъ протестира или имала намѣрение да протестира противъ мѣркитѣ взети въ Босна и Херцеговина.

Каиро. Камарата на Нотабилитѣ иска министерска отговорность; двама отъ министритѣ се опрѣха на това.

Лондонъ. Daily télégraph казва: Франция и Англия като отговарятъ на турската нота, разясняватъ, че тѣ нѣматъ намѣрение да докачатъ върховната власть на Султана надъ Египетъ, но че сѣ рѣшени да поддържатъ Хедива противъ посегателствата и да запазятъ контрола си върху финанситѣ. Г. Едвардъ Винценъ е назначенъ ан-

глийски представителъ въ управителний комитетъ на бондодържателитѣ у Цариградъ.

Бѣлградъ. Скупщината избра за председателъ г-на Поповича.

Буда-Пеща. Владиката Ангеличъ се назначи за митрополитъ въ Карловацъ и за Сърбскій Патриархъ.

Парижъ. Въ комиссията на 33-тѣ г. Гамбета удържа опредѣленото прегледване конституцията и scrutin de liste-a. Той заяви, че легално конгресса не би могълъ нищо да направи вънъ отъ дневний редъ, опредѣленъ предварително отъ сената и отъ камарата. Комиссията прие съ 24 противъ 3 и петима отсъствающии едно рѣшение, което гласи, че понеже е нужда да се измѣнятъ нѣкои членове на конституцията, има си мѣстото да се прегледатъ конституционитѣ закони.

Римъ. Депутатската камара прие съ 217 гласа противъ 64 закона за избирателната реформа. Закона немедленно ще се подложи на кралевско скрѣпление (sanction). Щомъ се свърши разисването по интерпелацията отъ г. Рикоти върху външната политика, камарата ще разисква въпроса за обще-избирателната листа (scrutin de liste).

Бѣлградъ. Въ Скупщината приврѣмений председателъ прочете княжескій указъ, който одобрява изборитѣ на председателъ и подпредседателъ. Послѣ това Скупщината избра комиссията, която натовари да покани княза за да отвори Скупщината.

Виенна. Споредъ в. „Политическата Кореспонденция“ много отдѣления воиници нападнати около Корито, Билекъ и Планица, побѣдили востанницитѣ и имъ изгорили колибитѣ, гдѣто много експлозии имало, по причина че въ тия колиби имало скрити много муниции. Единъ офицеръ и 9-на солдати били убити или ранени. Загубитѣ на вѣстанницитѣ сѣ голѣмо число человекъ.

Берлинъ. Споредъ извѣстията, които е приелъ канцилера, говеждата болестъ се счита като да е унищожена по цѣлата империя.

Рейхстага прие проекта за митарственното съединение съ Хамбургъ.

Цариградъ. 10. Увѣряватъ, че Австрия, Италия, Германия и Руссия имали намѣрение да испроводятъ циркуляръ, въ вслѣдствие на Англо-Френската нота до Хедива, за да не би тѣхното мълчание да се тълкува като припознаване, че Египетскій въпросъ е чисто англо-френскій.

Виенна. Политическата кореспонденция обнародва едно официално съобщение, което обявява съвършено измислена новината, прѣснѣжта отъ нѣкой си вѣстникъ, че ужъ Австрийскитѣ войски, въ една битка при Билекъ, били изгубили 65 человекъ.

Бѣлградъ. Скупщината се отвори съ княжеско слово, което съ радостъ твърди, че отношенията съ външнитѣ държави ставатъ изъ день въ день по яски. Исправното повѣдение на Сърбия се припознава на всякждѣ. Посѣщенията отъ княза въ Виенна, Берлинъ и Петербургъ се приеха твърдѣ добрѣ и тѣ доказватъ симпатиитѣ на тия държави за Сърбия. Княза изброява въ словото си тия проекти: за преобразование администрацията, за развитие средствата на съобщение, народното учение и организацията на войската; за уреждане отношенията на държавата и черква, за рѣшение. поземелний въпросъ въ присъединенитѣ мѣста, за откриването народна банка, и за измѣненото конституцията.

Въ словото княза говори още и за сключенитѣ и имѣющии да се сключатъ контракти.

Парижъ. 10. Вотираната отъ комиссията на 33-тѣ резолюция, колкото и да се види че допуца едно частно преглеждане на конституцията, никакъ не задоволява кабинета, защото тя отстранява записването на scrutin de liste. Освѣнъ това рапорта на комиссията припознава върховни и неограничени права за конгресса. — Много вѣстници критикуватъ неяснитѣ и тъмни изражения въ които е искавана резолюцията на комиссията.

Турскій въ Парижъ посланникъ опровергава слуха споредъ който Султана ужъ ималъ намѣрение да отчисли сегашний Тунисскій Бей и на негово мѣсто да назначи Али Бенъ Корфо.

